

Lakomá Barka

Lakomá Barka je ošklivá hospodyně pracující na faře. Díky své nízké postavě, vrásčité kůži a špinavému oblečení není vůbec přitažlivá. Na krku jí sedí úzká hlava s protáhlým obličejem, velkýma očima a dlouhým nosem.

Její jméno jí nedali jen tak pro nic za nic, neboť Barka by si pro groš nechala vrtat koleno a na krejcar se třese jako čert na hříšnou duši. Je taky hamižná a každého podezírá. Musí vědět o všem, co se kde šustne, a jakmile někoho podezírá, nedá mu pokoj. Myslí si o sobě, že je vychytralá jako liška, ale ve skutečnosti moc rozumu nepobrala. To, že není moc chytrá, ale neznamená, že byste si na ni neměli dávat pozor. A pokud ji někdo potkáte, buďte opatrní.

Jan Škultéty

Lakomá Barka

Barka pracuje na faře jako hospodyně. Patří do skupiny lidí, kteří moc krásy nepobrali. Lidé ve vesnici jí říkají Lakomá Barka, a to díky jejímu talentu škudlit a strádat každou

korunu. Pro peníze by si i koleno nechala vrtat.

Ona není ošklivá, ale není ani krásná, stačilo by se jen trochu upravit, vykoupat a Barka by vypadala jinak. Udržovat se v čistotě však něco stojí a Barka nehodlá vyhazovat své nastřádané peníze.

Jen se na vesnici něco stane, nesmí u toho chybět a musí do všeho strkat svůj velký, dlouhý nos. Barka si o sobě myslí, že je chytrá jako liška, ale na vychytralého učitele je krátká.

Ester Nováková

Lakomá Barka

Barka je obyčejná hospodyně na faře. Moc se neřídí příslovím čistota, půl zdraví. Dle mého názoru vodu a mýdlo neviděla 100 let, to z ní také dělá špindíru. Vůbec o sebe nepečuje, neustále chodí ve stejném oblečení, pod kterým jí na zádech vykukuje hrb.

K tomu všemu chodí jak starý dědouš bez berlí. To je asi jeden z mnoha důvodů, proč tak strašně moc závidí lidem.

Ať už je to jejich chůze, bohatství, je schopna závidět

komukoliv cokoliv. Jakmile se doslechne něco nového, vyběhne z domu a danou informaci si jde okamžitě ověřit, to svědčí o její zvědavosti a tak trochu i chamtivosti, kterou ve většině případů moc nešetří.

A to by nebyla Barka, kdyby neměla velkou představitost, kterou doprovází podezřívavost. Z toho všeho můžeme usoudit, že k Barce ta její přezdívka prostě patří.

Anežka Pražáková

Školní skřítek

Tento druh skřítky se nazývá Žákonos Záchranný. Je na skřítky docela velký, přibližně o velikosti menšího člověka, ale umí být neviditelný, proto je těžké ho spatřit.

Žákonos má velmi zajímavou zábavu. Ráno, když jde nějaký žák do školy, si na něj počíhá za některým rohem, a když se žák objeví, popadne ho a díky své neviditelnosti ho odnese do svého doupěte a tam ho mučí a zkouší na něm svoje lektvary.

Žákonos ale není neviditelný pořád, a proto víme, jak vypadá. Má zelenomodré oči, velké špičaté uši a malý nos. Na hlavě se mu vlní černé vlasy, které z části zakrývá zelený klobouk. Jeho oblečení je taky zelené a k němu nosí černé kožené boty. Tento skřítek se chová velmi zlomyslně a rošťácky. Rád unesené děti nechá utéct a potom je hned zase chytí a znovu je odnese do svého doupěte, které bývá díky skřítkově lenosti často špinavé a neuklizené.

Občas má však i dobrou náladu a pomáhá žákům tak, že když mají psát písemku, tak je jakoby unese. Nechá je přes den ve svém doupěti, hraje s nimi karty a potom jim ještě napíše omluvenku. Žákonos Záchranný se tedy jmenuje proto, že unáší žáky, ale někdy jim taky pomůže a zachrání je před písemkou. A pokud byste se s ním chtěli setkat, rád sedává u jezera, rybníku nebo řeky.

Jan Škultéty